

forskjellige Emner, naar Lovforslagenes Detailler i deres hele Udførlighed skulde inddrages under den samme Forhandling, og der er i Virkeligheden heller ikke nogen Ulempe forbundet med at tage dem hver for sig, Lovforslag for Lovforslag. Der er selvfølgelig ved hvert især af de tre Lovforslag Blads for almindelige finansiel-økonomiske Betragtninger, og det er ligeledes fuldkomment naturligt, at man ved Behandlingen af det enkelte Lovforslag ser hen til de andre og til de Emner, som der ere behandlede i deres store Træk; det er kun det Særlige ved hvert Lovforslag for sig, det Tekniske, om jeg saa maa kalde det, som bør holdes adskilt og ude fra det Øvrige. Jeg har ingen Tvivl om, at dette let vil kunne ske, og at Forhandlingen derved vil fremmes, og jeg er ogsaa vis paa, at ærede Medlemmer selv ville vide at drage den rette Grænse mellem det, der altsaa kan inddrages her, og det, der maa holdes ude.

Forhandlingen er aabnet. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds har Ordet.

Spørrer: Naar jeg tillader mig at tage Ordet ved denne Behandling af det foreliggende Lovforslag, vil jeg frage udtale, at jeg er en varm Ven af indirekte Skatter. Jeg finder, det er en fortrinlig Bestatningsmaade, og jeg kan kun med stor Betænkelighed se paa de Bestræbelser, som gaa ud paa i en betydelig Grad at indskrænke de Indtægter, som Statskassen hidtil har havt af denne Art Skat. De indirekte Skatter have efter min Mening den Fordel, at de med stor Letthed indgaa i Statskassen. De mærkes naturligvis naar de holdes indenfor fornuftige Grændser — kun lidet af de Skatteyndende, og skulde de i enkelte Tilfælde falde noget trykkende, saa vil det som oftest staa i den Skatteyndendes egen Magt at unddrage sig deres Orløggelse. Uagtet jeg saaledes anser denne Bestatningsmaade for at være meget fortræffelig, er det dog klart, at jeg ikke kan være blind for, at Lovgivningen om denne Bestatningsmaade til forskjellige Tider kan trænge til en Revision, for at blive bragt i nærmere Overensstemmelse med Tidens Fordringer. Det har saaledes ikke overrasket mig, at Regjeringen har fremsat dette Lovforslag om en Revision af vor nu over 18 Aar gamle Loldlovgivning, og det Resultat, hvortil Regjeringen i det foreliggende Lovforslag er kommen, har ikke heller overrasket mig i nogen væsentlig Grad. Dette Lovforslag er jo i god Overensstemmelse med tidligere for Rigsdagen forelagte Lovforslag ligesom ogsaa med de Anskuelser, de Fordringer, som med stor Styrke have søgt at gjøre sig gjældende her i Landet, nemlig Fordringerne om, at man rent skulde borttage al Lold paa saadanne Forbrugs-gjenstande, som kunde betragtes som Livsfornødenheder, for derved at sætte de mindre Bemidlede istand til bedre at tilfredsstille deres Fornøden-

heder paa en billigere Maade, samt at man dernæst skulde dels aldeles hæve og dels nedfætte den Loldafgift, som hvilede paa saadanne Aa- og Hjelpestoffer for Industrien, som havde den mest udbredte Anvendelse her i Landet. Da Hs. Excellence Finansministeren fremsatte dette Forslag her i Thinget, henlede han Opmærksomheden paa, at han, for at tilfredsstille det første af mig nævnte Formaal, havde i Lovforslaget foreslaet Afskaffelse af al Lold paa Salt, Nit, Eichorierødder, saltet og tørret Fisk og Fjer, samt Nedsettelse af Toldden paa Olie, det vil sige væsentligst paa Petroleum, som jo er den Olie, der for Diebliffet har den største Udbredelse. Nedsettelsen af Toldden paa Olie vilde efter hans Beregning medføre en Nedgang i Statsindtægterne af 452,000 Kr. og den førstnævnte Loldophævelse en Nedgang af 932,000 Kr. hvilket i det Hele udgjør en Sum af 1,384,000 Kr. For at naae det andet Formaal, udhævede den høitærede Minister, at han havde foreslaet en fuldstændig Afskaffelse af Toldden paa Stenul og en Nedsettelse af Toldden paa Metaller og Trævarer, hvilket vilde bevirke en Nedgang i Statsindtægterne af 1,388,000 Kr., og naar dertil blev lagt Loldnedsettelsen for enkelte mindre vigtige Artikler saasom Farvestoffer, Kemikalier og desl., saa vilde Statskassens samlede Tab paa dette Omraade blive 1,400,000 Kr. Af den Klassifikation, som den høitærede Finansminister har foretaget, ser jeg, at han erkjender, at en Afskaffelse af Toldden paa Stenul egentlig kun vil komme Industrien tilgode. Den vil ikke saameget komme Befolkningen tilgode, uagtet Stenul for en stor Del af Befolkningen jo er at betragte som en Nødvendighedsartikel. Jeg er heri fuldkommen enig med den meget ærede Finansminister, og jeg skulde ikke have fremhævet dette her, naar man ikke andesteds havde udtalt, at en Afskaffelse af Toldden paa Stenul vilde skaffe Befolkningen billigere Brændsel, og naar man ikke — ifald jeg ikke huser feil — her i Landstinget iforsjor havde udtalt den Anskuelse, at selv Afskaffelsen af Skibsafgiften vilde virke hen til, at Befolkningen kunde faae billigere Kul end hidtil.

Den Afskaffelse og Nedsettelse af Toldden paa Livsfornødenheder, som den høitærede Minister har bragt i Forslag, vil altsaa medføre en Nedgang i Statskassens Indtægter af 1,384,000 Kr. Det kan ikke negtes, at det er en ganske betydelig Sum, som man saaledes giver slip paa. Jeg skulde ikke have Noget at indvende imod denne Nedgang, naar man kunde vente, at det Formaal, man har sat sig, virkelig derved vilde blive opnaaet. Derom nærer jeg imidlertid en høi Grad af Tvivl. Jeg skal ikke være smaalig i mit Regnestykke, jeg skal ikke lægge videre Vægt paa, at en enkelt af disse Livsfornødenhedsartikler jo bruges i en langt større Grad